

Posudek vedoucího práce

Název práce: Potenciál sexuální výchovy pro děti a mládež na základních školách

Jméno studentky: Zuzana Zajíčková

Jméno vedoucího: ThLic. Ing. René Milfait, Th.D.

Jméno oponenta: Mgr. Bořivoj Kříž

Autorka si zvolila stále aktuální téma, které bylo a je v ČR diskutováno na různých úrovních a vzhledem ke kontroverzím a pluralitě názorů a přístupů nedochází ke shodě. Proto je legitimní, když chce autorka přispět svým dílem. Je rovněž patrné, že ji problematika zajímá více než jako téma předložené práce. Cenné je otevření problematiky a snaha navrhnout svůj koncept.

Autorka konzultovala nepravidelně a postupně a v závěrečné fázi vlastně už vůbec. To se také odrazilo na celkové kvalitě práce. Anotace nemá styl anotace. V Obsahu překvapí u kap. 1 její vysvětlení a pak zařazení jen 1.1, když už není minimálně dále 1.2. Už na prvních stránkách práce najdeme gramatického či stylistického rázu (především chyby v interpunkci).

V Úvodu si stanovila cíle a uvedla tezi. V Závěru pak najdeme odpovědi na dané cíle a návrh autorky na řešení dané problematiky. V Seznamu literatury není potřeba psát celkový počet stran daného zdroje (minimálně ne u Bible).

Představení pohledu na sexualitu v židovství a křesťanství (str. 5-7) neodpovídá většinou skutečnosti, je nepřipustné citování Bible i citování jednoho materiálu, který se dívá na dané pohledy jen neinformovaně zvenku. Tím nedostávají slovo relevantní zdroje. Zejména na této fakultě a vzhledem k nabídnutým zdrojům komplexního pohledu na sexualitu z hlediska křesťanské etiky je to nepřijatelné. Autorka taky načrtne správně (1.1) s ohledem na globalitu vliv kultury či etnika na sexualitu a sexuální praktiky, ale dále s tím již (ani ne v souvislosti s ČR) nepracuje (ani v kontextu etických či lidskoprávních aspektů).

Nová kapitola by měla začínat na nové stránce (např. kapitola 2). Zde nenajdeme v celé této kapitole žádný odkaz na relevantní zdroj (!), ač se jedná pro celé téma práce důležité základy pro porozumění a koncipování. V podkap. 2.2 je v názvu „legislativní ochrana dětí“ v souvislosti s ČR a tématem ale velmi zarazí, že se neobjeví ani jeden zákon, zejména trestní zákoník, který upravuje trestné činy související se sexuálním zneužíváním dětí, které samo jako téma náleží nutně do sexuální výchovy a umožňuje se společně zamýšlet nad tím, proč jsou tyto praktiky trestné a eticky nepřijatelné.

V práci také nedochází k propojování kapitol a vedení čtenáře (značný problém logické návaznosti). Autorka taky na mnoha místech hodnotí a soudí, aniž by nejprve a vůbec doložila a pak se vyrovnávala.

Výrok v podkapitole 7.8, že uvedená témata sexuální výchovy měla „kromě vzdělanosti dětí vést také k důstojnosti“, je nejen nepochopitelná a vlastně říká, že lidskoprávní princip lidské důstojnosti získávají děti až skrze témata sexuální výchovy...Dále navazuje kratičkou poznámkou, že jsou lidská práva a důstojnost „poslední dobou neustále diskutovatelná“...Přece jen už mají za sebou určitou mnohem delší dobu diskusí...Název zmíněné podkapitoly Důstojnost jako cíl výchovy nejen že není vyložen v textu, ale jako cíl je (samozřejmě nedostatečně) pojednán pouze na 8 řádcích...

Autorce – má samozřejmě právo na svůj názor – nepodařilo respektovat styl vyváženého a nezaujatého přístupu a prokázala problémy ve věcné argumentaci. Je patrné, že ji asi přesahuje reflexe v oblasti teologickoetické a lidsko-právní.

S ohledem na uvedené skutečnosti navrhuji práci k obhajobě a hodnotím **D-uspokojivě**.

Jako možné otázky k diskusi navrhuji:

Jak by odůvodnila etickou nepřijatelnost sexuálního zneužívání dětí a které některé etické pozitivní normy by z toho vyvodila pro zodpovědné utváření sexuality a sexuální výchovy?

Jak si myslí, že souvisí sexualita s láskou a celkem života partnerských vztahů?

V Praze dne 24. 5. 2012

René Milfait